

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 55.806/3
van 18 april 2014

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013 tot vaststelling van aanvullende normen waaraan de zorgprogramma's cardiale pathologie B moeten voldoen om erkend te worden'

Op 19 maart 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013 tot vaststelling van aanvullende normen waaraan de zorgprogramma’s cardiale pathologie B moeten voldoen om erkend te worden’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 1 april 2014. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Kaat LEUS, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Alexander VAN STEENBERGE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 april 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe een wijziging aan te brengen in het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013 ‘tot vaststelling van aanvullende normen waaraan de zorgprogramma’s cardiale pathologie B moeten voldoen om erkend te worden’. Die wijziging heeft betrekking op de registratie van gegevens met het oog op de evaluatie van de zorgkwaliteit en de patiëntveiligheid en komt neer op een uitbreiding van de gegevens die moeten worden geregistreerd.

3. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in artikel 29 van het decreet van 20 maart 2009 ‘houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin’. Bij die bepaling wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om erkenningsnormen vast te stellen binnen de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap inzake het beleid betreffende de zorgenverstrekking in en buiten de verplegingsinrichtingen.

Artikel 28 van dat decreet, waarnaar eveneens wordt verwezen in de aanhef, biedt geen rechtsgrond voor het ontworpen besluit, aangezien die bepaling betrekking heeft op de vaststelling van aanvullende programmatieregels. De ontworpen wijziging betreft enkel erkenningsnormen en geen programmatieregels.

BEVOEGDHEID

4. Zoals de Raad van State reeds opmerkte in advies 53.194/1 over een ontwerp dat heeft geleid tot het te wijzigen besluit,¹ kan ook het ontworpen wijzigingsbesluit worden ingepast in de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake het beleid betreffende de zorgenverstrekking in en buiten de verplegingsinrichtingen (artikel 5, § 1, I, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’), meer bepaald in de bevoegdheid om aanvullende erkenningsnormen en programmatiecriteria vast te stellen ten aanzien van ziekenhuizen.²

Wat betreft het uitvaardigen van strengere erkenningsnormen, kan worden verwezen naar arrest 83/98 van het Grondwettelijk Hof, waarin wordt geoordeeld dat artikel 5, § 1, I, 1°, f), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 eraan niet in de weg staat dat de

¹ Adv.RvS 53.194/1 van 13 mei 2013 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013.

² Overigens wordt die bevoegdheid verder uitgebreid in het nieuwe (bij de wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’ vervangen) artikel 5, § 1, I, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, dat in werking treedt op 1 juli 2014.

gemeenschappen aan de door de federale overheid vastgestelde erkenningsnormen eigen normen toevoegen, maar dat ze, enerzijds, niet mogen afwijken van de federale erkenningsnormen,³ en, anderzijds, geen normen mogen uitvaardigen die een weerslag hebben op de financiering van de exploitatie, de ziekte- en invaliditeitsverzekering, en op de basisregels betreffende de programmatie en betreffende de financiering van de infrastructuur.⁴

In dit geval wordt in een aanvullende erkenningsnorm voorzien, die bijkomend is ten aanzien van de bestaande federale erkenningsnormen inzake registratie van medische gegevens. Onder het voorbehoud dat er geen weerslag is op de zo-even vermelde bevoegdheidsdomeinen, moet de Vlaamse Gemeenschap, die vermag een eigen beleid te voeren inzake de kwaliteit van de gezondheidszorg, geacht worden bevoegd te zijn om de genoemde norm in te voeren, temeer daar de ontworpen aanvullende erkenningsnorm geen beduidende administratieve lasten lijkt in te houden.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. In het eerste lid van de aanhef moet de verwijzing naar artikel 28 van het decreet van 20 maart 2009 worden weggelaten, gelet op hetgeen *sub* 3 is opgemerkt met betrekking tot de rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

Artikel 1

6. Bij het ontworpen artikel 3, tweede lid, wordt de Vlaamse minister bevoegd voor het gezondheidsbeleid gemachtigd om de registratie, vermeld in het eerste lid, nader te omschrijven en om de minimale voorwaarden en de nadere regels vast te leggen waaraan de registratie en het bezorgen van de geregistreerde gegevens moeten voldoen.

De Raad van State is zich ervan bewust dat een vergelijkbare delegatie reeds voorkwam in de oorspronkelijke ontwerptekst waarover hij advies 53.194/1 heeft gegeven, maar hij maakt van de ruimere formulering van deze delegatie⁵ gebruik om de stellers van het ontwerp eraan te herinneren dat delegaties aan een minister alleen betrekking kunnen hebben op aangelegenheden van bijkomstige of aanvullende aard. Dit impliceert dat op grond van de ontworpen delegatie door de minister enkel regels kunnen worden uitgevaardigd die de gegevens die moeten worden geregistreerd en de wijze waarop die gegevens moeten worden bezorgd, nader concretiseren, zonder dat nieuwe elementen kunnen worden toegevoegd aan hetgeen bepaald wordt in het ontworpen artikel 3, eerste lid. De Raad van State zal de gelegenheid hebben om

³ Althans wanneer in deze normen het in artikel 5, § 1, I, 1°, f), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 opgenomen bevoegdheidsvoorbehoud wordt gerespecteerd.

⁴ GwH 15 juli 1998, nr. 83/98, B.5.9.

⁵ Niet alleen heeft de ontworpen delegatie betrekking op meer te registreren gegevens, maar ook de delegatie om “nadere regels” vast te leggen waaraan de registratie en het bezorgen van de geregistreerde gegevens moeten voldoen, is nieuw.

hierop toe te zien wanneer een ontwerp van ministerieel besluit ter uitvoering van de ontworpen delegatie om advies wordt voorgelegd.

Dezelfde opmerking geldt overigens voor het huidige artikel 4, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT